

[Industriministeren]

fandt sted i efteråret 1986. Der var ikke tidligere i samme omfang blevet sat fokus på turisme som et selvstændigt erhvervsområde med egne særlige forudsætninger og behov. Debatten resulterede i en ekstraordinær bevilling i 1987 på 23 mio. kr. til iværksættelse af det turistpolitiske handlingsprogram.

Interessen for dansk turistpolitik er fortsat, hvilket har afspejlet sig i stadig stigende bevilninger til turistfremmeindsatsen. Der blev således i 1988 afsat 40 og i 1989 og de følgende år 65 mio. kr., ligesom basisbevillingen til Danmarks Turistråd også er vokset, nemlig fra ca. 75 til nu ca. 100 mio. kr.

Det er beskrivelse af prioriteringer, indsats, resultater og fremtidsplaner i relation til den samlede årlige satsning, p.t. ca. 170 mio. kr., der her skal redegøres for.

Det turistpolitiske handlingsprogram var oprindelig tænkt som et treårigt projekt (1987-89), men fortsætter foreløbig på grund af den stigende politiske og samfundsmæssige interesse for turismens betydning, og fordi de indsatsområder, der fokuseres på i turistfremmeindsatsen, netop har vist sig at være relevante og resultatgivende.

Der foretages løbende undersøgelser og tilpasninger af turistfremmeindsatsen, og en større evaluering er under forberedelse. Denne redegørelse skal derfor ikke betragtes som en afsluttende vurdering af indsatsen, men derimod som en statusrapport til Folketinget over et forløb, der trods yderst tilfredsstillende resultater endnu ikke kan anses for fuldt tilendebragt.

Den grundlæggende indsats

Turisterhvervet, der varetager en række komplekse omsætnings-, indtjenings- og beskæftigelsesmæssige interesser, kan i sin struktur karakteriseres som meget opdelt. Det består af mange helt små virksomheder, der ikke har nogen stærk tradition for produktudvikling, markedsføring og samarbejde. Hertil kommer, at store dele af erhvervet har problemer med rentabilitet, kreditværdighed og driftsøkonomi.

Der er på de enkelte destinationer stor gensidig afhængighed, men kun ringe samarbejde mellem de få økonomisk stærke enkeltvirksomheder eller kæder, særlig inden for transport og indkvartering, og de mindre ressourcestærke virksomheder, der særligt repræsenterer attraktionerne og aktiviteterne.

Der er i medfør af det turistpolitiske handlingsprogram og Danmarks Turistråds øvrige aktiviteter i de forløbne år taget hånd om en lang række af turisterhvervets særlige problemer. Dette er i vidt omfang sket i et tæt samarbejde med brancheorganisationen Turismens Fællesråd, der oprettedes i 1987, og som er stærkt medvirkende i bestræbelserne for at samle og styrke erhvervet.

Undervejs har der i kraft af de indhøstede erfaringer og fortsatte undersøgelser af turisterhvervets eksistensvilkår afsløret sig nye behovsfelter, som der ligeledes er sat ind over for. Dette er der skabt bevillingsmæssig plads til, fordi en del af de oprindelige indsatsområder i takt med erhvervets egen oparbejdede evne til at trække målrettet med på problemernes løsning har kunnet forlades til fordel for statsligt engagement på nye områder.

Turistfremmebevillingen kan derfor betegnes som bevægelig, fleksibel og målrettet.

De særdeles positive tal for turismens udvikling viser, at man med indsatsen er nået meget langt i løsningen af erhvervets basisproblemer vedrørende især struktur, markedsføring, produktudvikling og professionalisering. Det danske turisterhverv er i dag inde i en god og stabil vækstbane, og med få års fortsat intensiv satsning vil første fase af turistfremmeindsatsen kunne anses for afsluttet.

Der er imidlertid ikke tvivl om, at selv efter løsningen af de grundlæggende problemer, som de sidste års indsats har været rettet mod, er der stadig et betydeligt vækstpotentiale i turisterhvervet. De kommende års turistfremmeindsats skal derfor først og fremmest fokusere på udnyttelse af de fortsatte vækstmuligheder.

Nyt syn på turismens betydning

For at få greb om disse udviklingsmuligheder er der behov for at betragte turismen under mere utraditionelle og nuancerede synsvinkler end hidtil. Turismen er ikke et klart afgrænset forretningsområde bestående alene af transport, overnatning, restauranter og attraktioner, men derimod en væsentlig medspiller i en meget mere omfattende erhvervsstruktur.

Naturligvis er de traditionelle turistvirksomheder af afgørende betydning, når erhvervets vilkår diskuteres; men indtjening og vækst er afhængig af et dynamisk og effektivt samspil